

Hvad DNA-testen afslørede om mit genetiske ophav – og hvad derefter fulgte ...

JEG ER 100% dansker! Det var i hvert fald min selvopfattelse indtil forleden. Efter 5 ugers ventetid tikkede der en mail ind til mig fra et laboratorium i USA. Resultatet af min DNA-test var klar, og dermed lå der unik viden om mit biologiske ophav lige for enden af fingerspidserne.

Omkring jul modtog jeg et testsæt og indsendte derefter lidt spyt fra venstre og højre kind. Mere skal der ikke til for at kunne fortælle, hvilke etniske byggeklodser man er sammensat af. Hånden på hjertet: Jeg har virkelig kun fantasi til at forestille mig, at det er lokale grundstoffer. Måske lidt fra randområderne omkring Danmark. Nå ja, når jeg ser mig i spejlet kan jeg se, at jeg har ret mørkt hår. Hvis jeg skyder lidt i blinde, så er der måske en lille spanier, der har listet sig ind i familien – langt ude.

Min allerede DNA-testede nabo spurgte nysgerrigt til min test og sagde grinende, at mit hår nok skyldes russiske gener. Jeg tænkte instinktivt: "Jeg er bare ikke russer!" – da associationerne fra Zarens og senere Putins regime vælter ind på lystavlen. Ikke helt fair overfor alle de rare russere, der også eksisterer.

For mange mennesker er der markante følelser forbundet med etnicitet og geografisk tilhørsforhold. Mankan drille hinanden på hyggeplan med, om man er dansker eller svensker, og det fø-

rer ikke til sværdslag. Men man kan også vælge at håne nogen med, om de er dit eller dat – eller gribe til våben. Ucharmerende og primitivt. Men etnicitet er tilsyneladende en tung grundsten i identitetsopfattelsen. Gad vide, hvordan testresultaterne vil påvirke mig, filosoferer jeg og fører fingeren nærmere til "Vis DNA-resultater" i emailen på skærmen foran mig.

Min nysgerrighed omkring mit genetiske ophav blev boostet for nogle måneder siden af en reklamefilm. Lyder DNA-test bare marginalt interessant for dig, så gør dig selv en tjeneste og Googlesøg "MomondoDNA" og brug 5 minutter på at se resultatet. Det er tiden værd. Jeg er næsten sikker på, du vil blive berørt og beriget. Filmen viser, hvordan en række forsøgspersoner reagerer, når de oplever hvad deres DNA kan fortælle dem. Der er bl.a. en meget nationalpatriotisk hooligantype, der får sig en oplevelse af de helt store, som udvider hans perspektiver med flere fodboldbaner.

Panorering tilbage til min lille verden. Mellem dig og mig – for det er lidt privat – så kan jeg fortælle, hvordan jeg fik min horisont udvidet. Vi gjorde det til en lille familiebegivenhed. Alle fire i kernetfamilien har vi fået taget en test, men min kom først. Vi satte os til rette foran pc'en og klikkede på emailen, og få sekunder efter ro-

terede en jordklode akkompagneret af musik. Første afsløring var ikke så overraskende. En tæller startede på 0% og talte op. Den endte med at vise, at jeg etnisk set er 46,9% skandinav! Jeg havde ikke tid til at forholde mig til den oplysning, for straks roterede jordkloden og ny musik blev afspillet. Den lød irsk! Tælleren på skærmen løb op ad og stoppede på 29,6% irsk/skotsk/walisisk! Jorden roterer igen, og musikken ændrer sig, og med et blev det kundgjort, at jeg genetisk bestod af 20,6% DNA fra Balkan! Sidste rundtur viste 3,6% DNA fra Finland! Wow sikket mix. Den havde jeg ikke lige set komme.

Jeg sundede mig lidt, og det ændrede med et slag min identitetsfølelse. Jeg er et gadekryds! Output er blevet en betydelig lyst til at dykke ned og undersøge mit stamtræs rødder. Jeg har nogle brikker lige ved hånden, men der mangler en del, så jeg inviterede min moster til familiesnak forleden og blev lidt klogere, så stamtræet nu kan tegnes længere ned i dansk muld på jagt efter andre jordsorter.

Et meget konkret output er, at testen viste, at der var en række DNA-matches. Det vil sige, at andre mennesker, der er blevet testet af samme firma, dukker op på skærmen, da jeg deler DNA med dem. Til min

overraskelse dukkede der en kvinde op, som jeg deler 6% DNA med. Det er ret meget. Hun er min halvkusine, og ved en hurtig Googlesøgning fandt jeg hende. Hun bor i Helsingør – blot 3 kilometer fra mig. Jeg sender snart en SMS og håber så, at hun er interesseret i en familiær stamtræssnak.

Tager jeg helikopterbrillerne på, ser jeg nu tydeligere, at vi – alle mennesker – et eller andet sted er i familie med hinanden på kryds og tværs. Jeg har tegnet et stamtræ og styr på en gren tilbage til tiptipoldeforældre. Dermed er der pludselig et hav af mennesker, som jeg er i familie med – eller er et produkt af. Det er faktisk ret sundt at erkende, at jeg er en del af noget større, som ikke er defineret af en snæver geografisk ram-

me, men at jeg/vi/alle er i samme båd – selv med russerne :-)

Det er unik viden, man i 2019 kan få på bordet for et beløb på omkring en plovmand – og teknikken skulle være troværdig. Mit spyt har gjort mig lidt klogere på mig selv, der er en halvkusine i nærmiljøet og gryende forbundethed/interesse for f.eks. at tage en familietur til genoprindelseslandene.

Som jeg ser det

"Som jeg ser det" bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter

Anette Lauritsen
Michael Lagoni
Camilla Lysgaard
Ulrich Koch Borrits
Casper Skovgaard
Jens Frimann Hansen
Dorthe Carlsen
Michael Randropp
Kamilla Sevel
Konstantyner
Rolf Lund
Tino Jønsson
Allan Jørgensen
Carsten Bo Jensen
Joy Christensen
Claus Nissen
Jesper Lyngsøe
Christensen
Lars Michael Nielsen
Henrik Lieberkind
Janus Kyhl
Louise Manstrup
Mikael Fock
Franz Veisig
Thomas Horn
Lars Michael Nielsen
Berit Elmark

Franz Veisig arbejder med HR og marketing. Født og opvokset i Helsingør. I sin fritid er han aktiv i Helsingør Floorball Team og entusiastisk fotograf.

”Etnicitet er tilsyneladende en tung grundsten i identitetsopfattelsen

”Som jeg ser det” bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter. Du kan læse tidligere udgaver på

www.helsingordagblad.dk